

Horsens Kunstmuseums Venners Kunstnerpris 2001 Signe Guttormsen

Velkommen til Horsens Kunstmuseum. Anledningen er i dag, at vi for tredje gang skal uddele Venneforeningens kunstnerpris, der gives til en ung lovende billedkunstner, der har markeret sig inden for de sidste år, og som muligvis vil finde vej til Horsens Kunstmuseums samlinger i de kommende år. Man skulle have været billedkunstner – så er man ung meget længere. Årets prismodtager er født i 1964, og har i de sidste par år markeret sig stærkt inden for en af billedkunstens mere traditionelle udtryksformer - maleri og formår at fastholde denne udtryksform som lyslevende og vedkommende, og samtidig holdningsmæssigt bringer maleriet videre. Er der noget der er blevet erklæret dødt mange gange de sidste årtier – er det netop maleriet, men hver eneste gang er det alligevel poppet op med fornyet styrke, som vi også kan opleve i de sidste par år.

Årets prismodtager har faktisk et helt andet udgangspunkt. Video og mest fotografi i begyndelsen af 90'erne. De første gange vi støttede på prismodtageren var faktisk tilbage i 1990 på en kunstmesse i Holland, hvor Horsens Kunstmuseums også deltog, og i gen et par år senere – på Herning Kunstmuseum.

Dem der kender Horsens Kunstmuseum, ved at vi har været nødt til at vælge fotografiet fra, som indsamlingsområde, så lidt ironisk er det at dagens prismodtager fastholder den fotografiske synsvinkel.

Billederne vi præsenterer her har alle titlen matskive - et begreb hentet fra kameraernes terminologi efterfulgt af et tal 20 , 50, o.s.v. tal der henviser til brændvidden på optikken.

Da dagens prismodtager begyndte at forlade fotografiet, skete det i form af at kunstneren forlod mørkekammeret og begyndte at hælde fotoemulsion på aluminiumsplader. Der opstod billeder hvor emulsionen løb ned over fladen, og blev naturligvis sort p.g.a. dagslyset.

Fotografiet blev forladt da det ikke var fysisk nok – og det er ganske rigtigt man får ikke et sug i maven når man står over for et fremragende fotografi, det gør man overfor en fremragende skulptur eller maleri. Fornemmelsen af krop der møder krop er væsentlig for dagens prismodtager.

Men teknikken med at hælde i stedet for at male med pensler blev fastholdt. Det er en proces der kan virke tilfældig, men man skal ikke tilbringe mange sekunder i selskab med disse billeder, før vi må tale om kontrollerede tilfældigheder.

Vi er vandt til betragte et maleri som et afsluttet værk, hvor samspillet mellem former og farver er det bærende. I disse værker står vi med en anden grundholdning – farverne som betydningbærer interesserer ikke, det handler mere om at skabe relationer. Billedet opfattes ikke som et værk, men som et udsagn i processen om at finde ud af hvad et billede er og hvorledes det bliver til.

Konceptuelt præget maleri, men en anden opfattelse og forståelse af det væsen end det vi er vant til, også på Horsens Kunstmuseum. Vi er derfor også glade for at dagens prismodtager ikke kun muligvis vil finde vej til museets samling. Beslutningen om at erhverve to værker er taget, og vi ser frem til at kunne præsentere disse i sammenhæng med samlingen til sommer, hvor en række andre særdeles væsentlige erhvervelser også vil blive præsenteret.

Det kan være svært at sætte ord på hvorfor noget er så meget bedre end noget andet. Jeg kan ikke sætte ord på hvorfor prisen i år går til Signe Guttormsen, udover at den billedkunst hun skaber er hamrende god og væsentlig og nødvendig, og da den samtidig definerer en anden måde at se på malerier – hvad mere kan man ønske sig.

Tillykke Signe – Jeg er meget glad for at du sagde ja til at tage mod prisen og ved den lejlighed udfordre os og vores lokaler med en meget vellykket minimalistisk ophængning.

Jeg skal undlade også at rette et stor tak til Familien Hede Nielsen fond, ved Leif Hede Nielsen og Horsens Folkeblads fond, ved Jens Bebe, uden hvis økonomiske velvilje prisen ikke eksisterede, og

for jeres tro på at vi i venneforeningen ikke så helt forkert med valget af Signe Guttormsen.
Claus Hagedorn-Olsen